

मन्वन्त

सहस्रेरटविंशत्या संयुतान्यपि संख्या ।
 त्रिचत्वारिंशत्तत्राणि सहस्राणि च विंशतिः ।
 मातृवेष्य प्रमायेन भवेत् चातुर्युगं क्रमात् ॥
 सप्तवटिष्य कथाणि त्रिंशत्कोत्यस्तथैव च ।
 विंशतिष्य सहस्राणि मन्वन्तरमिहोच्यते ॥
 चतुर्युगैकसप्तत्या मन्वन्तरमिति श्रुतिः ।
 कथ्यो मन्वन्तरैरेभिस्तुर्हंशभिश्च्यते ॥
 कोचो द्वादश वटविंशत्तत्राणि तु भवन्ति च ।
 अष्टाश्रौतिसहस्राणि जीवेत् स्वायम्भुवो मनुः ॥”
 इति वद्विपुराणम् ॥

अपरच ।
 मार्कण्डेय उवाच ।
 “मन्वन्तरं मनोः कालो यावत् याजयते प्रजाः ।
 एको मनुः स कालस्तु मन्वन्तरमिति श्रुतम् ॥
 नदेकसप्तत्युगैर्देवानामिह जायते ।
 तेषुतुर्हंशभिः कथ्यो दिनमेकसु वैधवः ॥”

इति कालिकापुराणे २७ अध्यायः ॥
 अन्यदपि ।
 “मन्वन्तरायशेषाणि श्रोतुमिच्छान्ययुक्रमात् ।
 मन्वन्तराधिपांचैव शक्रदेवपुरोगमान् ।
 भवता कथितानेतान् श्रोतुमिच्छाम्यहं गुरो ॥”

श्रीपराशर उवाच ।
 अतीतानागतानौह याणि मन्वन्तराणि वै ।
 तान्यहं भवतः सन्धक् कथयामि समावतः ॥
 स्वायम्भुवो मनुः पूर्वं मनुः सारोषिवस्तथा ।
 औत्तमिसामस्यैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥
 वदंते मनवोऽतीताः सान्मृतसु रवेः सुतः ।
 वैवस्वतोऽयं तस्यैतत् सप्तमं वर्णतेऽन्तरम् ॥
 स्वायम्भुवसु कथितं कथ्यादावन्तरं मया ।
 देवास्तत्रवयंश्चैव यथावत् कथिता मया ॥१॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मनोः सारोषिवस्तु ।
 मन्वन्तराधिपान् सन्धग्देवर्षींस्तनुस्तांस्तथा ॥
 पारावताः चतुषिता देवाः सारोषिवेऽन्तरे ।
 विपश्चित्त च देवेभ्यो मैत्रेयाचीकृद्वावजः ॥
 ओजस्तमस्तथा प्राणो दत्तो लिख्मन्भक्तथा ।
 विन्धरश्चाक्षरीवाच तत्र सप्तवयोऽभवन् ॥
 चैत्रकिंपुत्रवाद्या च सुताः सारोषिवस्तु तु ।
 द्वितीयमेतद्वास्यातमन्तरं श्रेष्ठ चोत्तमम् ॥२॥
 ततोऽप्यन्तरे ब्रह्मसौत्तमिर्नाम यो मनुः ।
 सुशान्तिर्नाम तत्रेन्नो मैत्रेयाभूत् सुरेश्वरः ॥
 सुधामानस्तथा सत्याः शिवाश्चाथ प्रतर्हनाः ।
 ब्रह्मवर्तिनश्च पचेत्त गन्धा द्वादशकाः स्मृताः ॥
 ब्रह्मिहतनवास्तत्र सप्त सप्तवयोऽभवन् ।
 अथः परशुदिवाद्यास्तथोत्तमिमनोः सुताः ॥३॥
 तामसस्थान्तरे देवाः स्वरूपा हरयस्तथा ।
 सत्याश्च सुधिवश्चैव सप्तविंशतिका गन्धाः ॥
 श्रिविरिन्द्रस्तथा चासौ स्तवश्रोपणस्तथा ।
 सप्तवयंश्च ये तत्र तेषां नामानि मे श्रेष्ठ ॥
 ज्योतिर्धामा एतुः कायश्चैत्रोऽयि संतक-
 कथा ।
 धीवरश्चैवो ज्ञेते सप्त तत्रापि चान्तरे ।
 वरः खातिः शान्तश्चो यादुजहादयस्तथा ॥

मन्वन्त

पुत्रास्तु तामसस्थावन् राजानः सुमहा-
 वलाः ॥ ३ ॥
 पञ्चमे चापि मैत्रेय । देवतो नाम नामतः ।
 मनुर्विषुश्च तत्रेन्नो देवाश्चैवान्तरे श्रेष्ठ ॥
 अमिताभा भूतरथा वैकुण्ठाश्च सुमेधसः ।
 एते देवगणास्तत्र चतुर्हंश चतुर्हंश ॥
 हिरण्यरोमा वेदश्रीरुर्बुवाहुस्तथापरः ।
 वेदवाहुः सुधामा च पण्यन्वश्च महासुनिः ।
 एते सप्तवयो विप्र । तत्रासन् रैवतान्तरे ॥
 वलवन्तुः सुसन्धावः सत्वकामाश्च तनुस्ताः ।
 नरेन्द्राः सुमहावीर्या बभूवुर्मजिसत्तम ॥
 सारोषिवश्चोत्तमिस्तु तामसो रैवतस्तथा ।
 प्रियव्रतान्वया ज्ञेते चत्वारो मनवः स्मृताः ॥
 विष्णुमाराध्य तपसा च राजर्षिः प्रियव्रतः ।
 मन्वन्तराधिपानेतान् लब्धवानात्मवंशजान् ॥५॥
 वदन्ते मन्वन्तरे चासौ चाक्षुषास्तथा मनुः ।
 मनोजवस्तथैवन्नो देवानपि निबोध मे ॥
 आर्याः प्रकृता भयाश्च एतुगाश्च दिवोकसः ।
 महादुर्भावा वेक्षाश्च पचेत्तैऽप्यएका गन्धाः ॥
 सुमेधा विरजाश्चैव हविष्ठातुत्तमो मनुः ।
 अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तवस्रिति चर्चयः ॥
 ऊरुः पूरः श्रतलुम्बप्रतुखाः सुमहावलाः ।
 चाक्षुषश्च मनोः पुत्राः एषिवीपतयोऽभवन् ॥६॥
 विवस्वतः सुतो विप्र । आहृद्देशो महादुतिः ।
 मनुः स वर्णते धीमान् सान्मृतं सप्तमेऽन्तरे ॥
 आदित्यवसुवद्राद्या देवाश्चात्र महासुते ॥
 पुरन्दरस्तथैवात्र मैत्रेय । त्रिदशेश्वरः ॥
 वशिष्ठः कश्यपोऽथामिर्जमदपिः सगौतमः ।
 विष्णामिचभरदाजौ सप्त सप्तवयोऽत्र च ॥
 इत्याहुश्चैव नाभागे हृष्टः शर्वातिरेव च ।
 गरिष्ठान्श्च विख्यातो नाम उदित एव च ॥
 करुवश्च एवमथ वसुमान् लोकाविश्रुतः ।
 मनोर्वैवस्वतस्यैते नव पुत्रास्तु धार्मिकाः ॥७॥
 विष्णुशक्तिरनौपत्या सचोत्तमि स्मिता स्मिता ।
 मन्वन्तरेऽप्यशेषेऽप्येव देवत्वेनाधितिष्ठति ॥
 अंशेन तस्य यज्ञोऽसौ जज्ञे स्वायम्भुवेऽन्तरे ।
 आकूत्वा मानसो देव उत्पन्नः प्रथमेऽन्तरे ॥
 ततः पुनः स वै देवः प्राप्ति सारोषिवेऽन्तरे ।
 तुषितायां सप्तत्यन्नो ज्ञाजितस्तुषितैः सह ॥
 औत्तमेरन्तरे चापि तुषितस्तु पुनः स वै ।
 सत्यायामभवत् सत्यः सत्यैः सह सुरोत्तमैः ॥
 तामसस्थान्तरे चैव संप्राप्ति पुनरेव हि ।
 ह्य्यायां हरिभिः वाहं हरिरेव बभूव च ॥
 रैवतैऽप्यन्तरे देवः सन्मत्वा मानसोऽभवत् ।
 सभूतो राजसैः वाहं देवैर्देववरो हरिः ॥
 चाक्षुषे चान्तरे देवो वैकुण्ठः पुरवोत्तमः ।
 विजुष्टायामसौ जज्ञे वैकुण्ठे देवतेः सह ॥
 मन्वन्तरे तु संप्राप्ति तथा वैवस्वते द्विजः ।
 यामनः कश्यपाद्विष्णुरदित्यां संभूव च ॥
 त्रिभिः क्रमेरिमान् लोकान् जित्वा वेन महा-
 त्वना ।
 पुरन्दराय चैकोत्सं हसं निहतकण्ठकम् ॥

मन्वन्त

दक्षितास्तनवस्तस्य सप्तमन्वन्तरेषु वै ।
 सप्तखेवाभवन् विप्र । याभिः संरक्षिताः प्रजाः ॥
 यस्माद्विदमिदं सर्वं तस्य शक्त्या महात्मनः ।
 तस्मात् संप्रोच्यते विष्णुर्ब्रह्मेशोऽर्धातोः प्रवेशनात् ॥
 सर्वं च देवा मनवः समस्ताः
 सप्तवयो ये मनुस्त्रनवच ॥
 इन्द्रश्च यो यस्मिदश्रेष्ठभूतो
 विष्णोरश्रेष्ठास्तु विभूतयस्ताः ॥”
 इति विष्णुपुराणे ३ अंशे मन्वन्तराख्यानं नाम
 १ अध्यायः ॥ * ॥

श्रीमैत्रेय उवाच ।
 श्रौक्ताव्येतानि भवता सप्त मन्वन्तराणि वै ।
 भविष्याद्यपि विप्रर्षे । ममाख्यातुं त्वमर्हसि ॥
 श्रीपराशर उवाच ।

“ह्यायं संप्राप्तो योऽसौ द्वितीयः कथितो
 मनुः ।
 पूर्वजस्य सर्वार्थस्य सावर्षिकेन कथ्यते ॥
 तस्य मन्वन्तरं ज्ञेयं तु सावर्षिकमथारमम् ॥
 तच्छृणुष्व महाभाग ! भविष्यं कथयामि ते ॥
 सावर्षिकस्तु मनुयोऽसौ मैत्रेय । भविता ततः ।
 सुतपाश्चाभिताभाश्च सुखाश्चापि तदा सुराः ॥
 तेषां गन्धस्तु देवानामेकैको विंशकः स्मृतः ।
 सप्तवर्षेण वक्ष्यामि भविष्यान्व सप्त च ॥
 दीप्तिमान् गालवो रामः क्षपो क्रौञ्चस्तथापरः ।
 मनुपुत्रश्च तथा बाध ऋष्यश्रृङ्गश्च सप्तमः ॥
 विष्णुप्रसादादनवः पातालात्तरंगीचरः ।
 विरोचनस्तुतस्तेषां वजिरिन्द्रो भविष्यति ॥
 विरजाश्चाक्षरीवाच निर्मोहाद्यास्तथापरैः ।
 सावर्षिकं मनोः पुत्रा भविष्यन्ति नरेचराः ॥८॥
 नवमो दक्षसावर्षिकमैत्रेय । भविता मनुः ।
 पारा मरुोषिवर्षाश्च सुधामास्तथा पिशा ॥
 भविष्यन्ति तदा देवा एकैको द्वादशो गन्धः ।
 तेषामिन्द्रो महावीर्यो भविष्यत्सुतो द्विज ! ॥
 सवरो दुर्गतिमान् ह्यसौ वसुर्मेधातिथिस्तथा ।
 ज्योतिष्मान् सप्तमः सत्वस्तथैव च महर्षयः ॥
 इतिकेतुर्द्विप्रकेतुः पञ्चहस्तो गिरामवः ।
 एतुस्तथाद्याश्च तथा दक्षसावर्षिककालजाः ॥९॥
 दशमो ब्रह्मसावर्षिकमैत्रेय इति सुते ! मनुः ।
 सुधामानोऽनिरुद्धाश्च श्रतसंख्यास्तथा सुराः ॥
 तेषामिन्द्रश्च भविता शान्तिर्नाम महावजः ।
 सप्तवयो भविष्यन्ति ये तदा तान् श्रेष्ठश्च च ॥
 हविष्मान् सुज्ञतिः सत्यो ज्ञपां नृर्षिकस्तथापरः ।
 नाभागे प्रतिमौजाश्च सत्वकेतुस्तथैव च ॥
 सुक्षेत्रोत्तमौजाश्च भूरिषेवाद्यो दश ।
 ब्रह्मसावर्षिकपुत्राश्च रक्षिष्यन्ति वसुन्धराम् ॥१०॥
 एकादशश्च भविता धर्मसावर्षिको मनुः ।
 विजुष्मताः कामगमा निर्मोद्यरुचयस्तथा ॥
 गन्धास्तैतदा सुखा देवानां हि भविष्यताम् ॥
 एकैकस्मिंश्चकस्तेषां गन्धेनैव च वै हवः ॥
 निचरश्चाप्यितेजाश्च वसुष्मान् इतिवाचिः ।
 हविष्मान् नवश्चैव भाषाः सप्तवयस्तथा ॥
 सर्वजतः सर्वधर्मा देवानोकादसस्तथा ॥